

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (prvi senat)

z dne 6. novembra 2007^{*}

V zadevi T-407/05,

Société anonyme des eaux minérales d'Évian (SAEME), s sedežem v Évian-les-Bainsu (Francija), ki jo zastopa C. Hertz-Eichenrode, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Urdu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopa G. Schneider, zastopnik,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT, intervenient pred Sodiščem prve stopnje, je

A. Racke GmbH & Co. OHG, s sedežem v Bingenu (Nemčija), ki ga zastopa N. Schindler, odvetnik,

^{*} Jezik postopka: nemščina.

zaradi tožbe zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 22. julija 2005 (zadeva R 82/2002-4), ki se nanaša na postopek z ugovorom med družbama Société anonyme des eaux minérales d'Évian (SAEME) in A. Racke GmbH & Co. OHG, in zoper odločbo št. 2754/2001 oddelka za ugovore UUNT z dne 23. novembra 2001,

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (prvi senat),

v sestavi J. D. Cooke, predsednik, I. Labucka, sodnica, in M. Prek, sodnik,

sodna tajnica: K. Andová, administratorka,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 16. novembra 2005,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je UUNT vložil v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 1. marca 2006,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je intervenient vložil v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 3. marca 2006,

na podlagi obravnave z dne 28. marca 2007

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

- ¹ Člen 42(3) in člen 74 Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1), kot je bila spremenjena, določata:

„Člen 42

Ugovor

[...]

3. Ugovor mora biti v pisni obliki in [mora] navajati razloge. Ugovor se šteje za pravilno vloženega šele po plačilu pristojbine za ugovor. V roku, ki ga določi Urad, lahko vložnik ugovora v podporo svojemu primeru predloži dejstva, dokaze in vprašanja.

[...]

Člen 74

Preučevanje dejstev s strani Urada po uradni dolžnosti

1. V postopku Urad preveri dejstva po uradni dolžnosti; vendar pa je Urad v postopku v zvezi z relativnimi razlogi za zavrnitev registracije pri tem preizkusu omejen na zahtevani ukrep in na dejstva, dokaze in navedbe, ki so jih podale stranke.

2. Urad lahko spregleda dejstva[,] na kater[a] se stranke niso sklicevale[,] ali dokaze, ki jih zadevne stranke niso predložile v ustreznem času.“

- ² Pravila 16, 17(2) in 20(2) Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL L 303, str. 1, v nadaljevanju: izvedbena uredba), določajo:

„Pravilo 16

Dejstva, dokazi in navedbe, predložene v podporo ugovoru

1. Vsak ugovor lahko vsebuje podrobnosti o dejstvih, dokazih in navedbah, predloženih v podporo ugovoru, ki jih spremlja ustrezna dodatna dokumentacija.

2. Če ugovor temelji na prejšnji znamki, ki ni znamka Skupnosti, ugovor po možnosti spremlja dokaz o registraciji ali vložitvi prijave prejšnje znamke, na primer potrdilo o registraciji. Če ugovor temelji na znani znamki po členu 8(2)(c) uredbe ali na znamki, ki ima ugled po členu 8(5) uredbe, ugovor načeloma spremlja dokaz, ki potrjuje, da je znana oziroma da ima ugled. Če je ugovor vložen na podlagi katerekoli druge prejšnje pravice, ugovor načeloma spremlja ustrezen dokaz o pridobitvi in obsegu varstva te pravice.

3. Ostali podrobni podatki o dejstvih, dokazih in navedbah ter druga dodatna dokumentacija iz odstavka 1 ter dokazi iz odstavka 2 se lahko, če niso predloženi skupaj z ugovorom ali naknadno, predložijo po začetku postopka o ugovoru [postopka z ugovorom] v roku, ki ga določi Urad v skladu s pravilom 20(2).

Pravilo 17

Uporaba jezikov v postopku o ugovoru [postopku z ugovorom]

[...]

2. Če dokazi v podporo ugovoru, kot so navedeni v pravilu 16(1) in (2), niso vloženi v jeziku postopka o ugovoru [postopka z ugovorom], ugovarjajoča stranka predloži

prevod tega dokaza v ta jezik v roku enega meseca po poteku roka za ugovor, ali, če je to primerno, v roku, ki ga določi Urad v skladu s pravilom 16(3).

[...]

Pravilo 20

Preizkus ugovora

[...]

2. Če ugovor ne vsebuje ostalih podrobnih podatkov o dejstvih, dokazih in navedbah iz pravila 16(1) in (2), Urad pozove ugovarjajočo stranko, naj ostale podrobne podatke predloži v roku, ki ga določi Urad. O vsaki vložitvi ugovarjajoče stranke se obvesti prijavitelja, ki dobi možnost, da odgovori v roku, ki ga določi Urad.“

Dejansko stanje

- ³ Družba A. Racke GmbH & Co OHG je 21. septembra 1998 vložila prijavo znamke Skupnosti pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) na podlagi Uredbe št. 40/94.

- 4 Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je spodaj prikazani figurativni znak v zlati, črni in beli barvi:

- 5 Proizvodi, ki jih prijavljena znamka označuje, so „vina in peneča vina“, ki spadajo v razred 33 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kot je bil revidiran in spremenjen.
- 6 Prijava znamke je bila objavljena v *Biltenu znamk Skupnosti* št. 58/99 z dne 26. julija 1999.
- 7 Société anonyme des eaux minérales d'Évian (SAEME) je 26. oktobra 1999 vložila ugovor na podlagi člena 8(1)(b) in (5) Uredbe št. 40/94. Ugovor se opira na te prejšnje pravice:

— nemška besedna znamka DE 1 185 308 evian (v nadaljevanju: nemška znamka), ki je bila vložena 11. novembra 1985 in registrirana 10. julija 1992 za „mineralne vode“, ki spadajo v razred 32, varstvo znamke je bilo podaljšano do 30. novembra 2015;

- francoska figurativna znamka FR 98712542 (evian in motiv gore) (v nadaljevanju: francoska znamka), vložena 12. januarja 1998 in registrirana za označitev različnih proizvodov in storitev;

- mednarodna znamka IR 696812 (v nadaljevanju: mednarodna znamka), registrirana 6. julija 1998 na podlagi zgoraj omenjene francoske znamke in z učinkom na Danskem, v Nemčiji, Španiji, Italiji, Avstriji, na Finskem, na Švedskem, v Združenem kraljestvu in državah Beneluksa;

- prejšnja znamka evian, znana v Belgiji in Franciji za označitev „mineralnih vod“ (v nadaljevanju: znana znamka).

⁸ Ugovoru je bila priložena kopija nemške znamke, kopija francoske znamke (izvirni jezik francoščina) in kopija mednarodne znamke (izvirni jezik francoščina). Priložen je bil tudi prevod seznama proizvodov iz razreda 32 in 33 v smislu Nicejskega aranžmaja v jezik postopka (nemščino), na katera se ugovor, ki temelji na francoski in mednarodni znamki, nanaša.

⁹ Z dopisom z dne 16. decembra 1999 je oddelek za ugovore na podlagi pravila 15(2)(c) in pravila 18(2) izvedbene uredbe prosil tožečo stranko, naj mu predloži tri kopije svojih francoskih in mednarodnih znamk v roku dveh mesecev, z navedbo, da bo, če tega ne bo storila, ugovor zavržen kot nedopusten.

- 10 Tožeča stranka je poslala omenjene dokumente po pošti 8. februarja 2000.
- 11 S standardnim pismom, datiranim 28. februarja 2000, je oddelek za ugovore tožeči stranki odobril rok štirih mesecev za predložitev dejstev, dokazov ali dodatnih navedb, za katere meni, da so primerne za podporo njenemu ugovoru, s tem da je natančno navedel, da mora dokumente predložiti v jeziku postopka z ugovorom ali pa mora priložiti njihov prevod.
- 12 Intervenient je 29. avgusta 2000 poslal svojo vlogo na oddelek za ugovore, v kateri predvsem navaja, da dokaz o obstoju in pravni veljavnosti francoske in mednarodne znamke ni bil predložen, ker tožeča stranka ni poslala prevoda potrdil o registraciji omenjenih znamk. Z dopisom z dne 19. septembra 2000 je bila o vlogi obveščena tožeča stranka in je bil zanjo določen rok dveh mesecev za odgovor na navedbe intervenienta.
- 13 Tožeča stranka je 22. novembra 2000, torej v roku dveh mesecev, ki ji je bil določen v dopisu z dne 19. septembra 2000 za vložitev odgovora na navedbe intervenienta, poslala celoten prevod potrdil o registraciji svojih francoskih in mednarodnih znamk.
- 14 Z odločbo št. 2754/2002 z dne 23. novembra 2001 je oddelek za ugovore zavrnil ugovor kot neutemeljen v delu, v katerem temelji na francoski in mednarodni znamki. Dejansko ni upošteval predloženih potrdil o registraciji, ker je bila predložitev njihovih prevodov prepozna, in je ugotovil, da obstoj in pravna veljavnost teh dveh prejšnjih znamk nista bila dokazana. Ugovor je bil prav tako zavrnen v delu, v katerem je temeljil na nemški znamki, predvsem zaradi precejšnje razlike med

proizvodi, ki jo je ugotovil oddelek za ugovore. Končno, ugovor je bil prav tako zavrnjen v delu, v katerem je temeljil na znani znamki.

15 Tožeča stranka je 21. januarja 2001 vložila pritožbo proti odločbi oddelka za ugovore.

16 Četrty odbor za pritožbe je 22. julija 2005 z odločbo R 82/2002-4 zavrnil pritožbo tožeče stranke zoper odločbo oddelka za ugovore. Ugotovil je, da je oddelek za ugovore ravnal pravilno, ko je izključil potrdila o registraciji francoske in mednarodne znamke zaradi prepozne predložitve njunih prevodov v jezik postopka z ugovorom. Nato je glede verjetnosti zmede v zvezi z nemško znamko presodil, da je oddelek za ugovore pravilno ugotovil, da taka verjetnost ne obstaja, upoštevajoč zadostno razliko med zadevnimi proizvodi in med nasprotujočimi si znaki. Ta odločba odbora za pritožbe je bila tožeči stranki vročena 16. septembra 2005.

17 Pozneje se je tožeča stranka odločila, da ne bo več nadaljevala z ugovorom v zvezi s francosko in znano znamko, s čimer je omejila temelj izpodbijanja odločb oddelka za ugovore in odbora za pritožbe na mednarodno in nemško znamko.

Predlogi strank

18 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— razveljavi odločbo oddelka za ugovore;

— razveljavi odločbo odbora za pritožbe;

— UUNT naloži plačilo stroškov.

19 Tožeča stranka omejuje temelj izpodbijanja odločb oddelka za ugovore in odbora za pritožbe na svojo mednarodno in nemško znamko.

20 Poleg tega je tožeča stranka med obravnavo navedla, da je bila njena mednarodna znamka deloma izbrisana iz razreda 31 in v celoti izbrisana iz razreda 33 in da tako označuje le še „naravne ali gazirane vode (mineralne ali nemineralne)“ iz razreda 32. Prav tako je zahtevala, naj se intervenientu naloži plačilo njegovih stroškov.

21 UUNT Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— tožbo zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

22 Intervenient Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— tožbo zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

- 23 Tožeča stranka navaja dva tožbena razloga v podporo razveljavitvi, pri čemer se prvi nanaša na kršitev temeljnih načel postopka, predvsem členov 42(3) in 74 Uredbe št. 40/94, in načela kontradiktornosti, drugi pa na kršitev člena 8(1)(b) iste uredbe.

Trditve strank

- 24 Tožeča stranka navaja, da je odbor za pritožbe kršil člen 42(3) in člen 74 Uredbe št. 40/94, s tem ko ni upošteval mednarodne znamke iz napačnega razloga, da njen prevod ni bil predložen ob vložitvi ugovora in da naj bi bil predložen prepozno.
- 25 Prvič, navaja, da je njen ugovor izpolnil zahteve iz člena 42(3) Uredbe št. 40/94. Dejansko so ugovor in njegove priloge, ki so navedene v točki 8 zgoraj, intervenientu dale vse glavne podatke, kot je datum vložitve mednarodne znamke, datum njene registracije, njen prikaz ter prevod seznama proizvodov iz razredov 32 in 33 Nicejskega aranžmaja, ki so zaščiteni s prejšnjo znamko in na katerih temelji ugovor. Odbor za pritožbe naj bi prav tako napačno ugotovil, da je sorazmerno in razumno zahtevati, da se dokumenti, predloženi v francoskem jeziku, prevedejo v jezik postopka, torej nemščino. Prav tako kritizira molk odbora za pritožbe glede drugih podatkov, ki bi jih odbor želel imeti prevedene.

26 Na podlagi sodbe Sodišča prve stopnje z dne 30. junija 2004 v zadevi GE Betz proti UUNT – Atofina Chemicals (BIOMATE) (T-107/02, ZOdl., str. II-1845) tožeča stranka poudarja, da v nasprotju z neobstojem prevoda seznamov proizvodov in storitev prejšnje znamke – ki krši pravilo 15(2) izvedbene uredbe, v povezavi s pravilom 17(1) –, neobstoj prevoda potrdil o registraciji prejšnjih znamk ne krši nobene določbe Uredbe št. 40/94 ali izvedbene uredbe. Dalje navaja, da naj bi bil njen ugovor, kolikor se nanaša na mednarodno znamko, vložen pravilno.

27 Drugič, tožeča stranka oporeka, da naj bi bil celoten prevod potrdila o registraciji predložen prepozno. V zvezi s tem se sklicuje na sodbo Sodišča prve stopnje z dne 9. novembra 2005 v zadevi Focus Magazin Verlag proti UUNT – ECI Telecom (Hi-FOCuS) (T-275/03, ZOdl., str. II-4725), ki je razsodilo, da v smislu člena 74(2) Uredbe št. 40/94 predložitev prevoda potrdila o registraciji, ki je bil vložen kot priloga k pritožbi pri odboru za pritožbe, ni bila prepozna. Dejansko, upoštevajoč funkcionalno kontinuiteto, ki obstaja med oddelkom za ugovore in odborom za pritožbe, bi moralo Sodišče prve stopnje najprej poudariti, da mora odbor za pritožbe utemeljiti svojo odločbo na vseh dejanskih in pravnih elementih, ki so bili predloženi bodisi oddelku za ugovore bodisi njemu, razen če so bili predloženi prepozno v smislu člena 74(2) Uredbe št. 40/94 (točki 37 in 38). Sodišče prve stopnje bi moralo dalje ugotoviti, da je bil prevod potrdila o registraciji, ki je bil predložen ob vložitvi pritožbe pri odboru za pritožbe, predložen v ustreznem času. Tožeča stranka iz tega sklepa, da se v tej zadevi ne sme *a fortiori* šteti, da gre za prepozno predložitev v smislu člena 74(2) Uredbe št. 40/94, ker je odgovorila v določenem roku na predlog intervenienta in je tako predložila oddelku za ugovor celoten prevod potrdila o registraciji mednarodne znamke v jezik postopka.

28 UUNT meni, da je utemeljitev tožeče stranke posledica slabega razumevanja sistematike pravila 15 in naslednjih izvedbene uredbe. Meni, da je treba razlikovati med ugovorom in dokazi, predloženimi v podporo ugovoru.

- 29 Če ugovor ne zadovolji določb izvedbene uredbe, se mora ugovor dejansko zavreči zaradi nedopustnosti z možnostjo, da se odpravijo sporne pomanjkljivosti v skladu s členom 18(2) izvedbene uredbe. Če UUNT ne zavrže ugovora kot nedopustnega, se postopek z ugovorom *inter partes* začne z obvestilom prijavitelja o vložitvi ugovora.
- 30 Nasprotno pa se dokazi, predloženi v podporo ugovoru, predvsem glede obstoja in veljavnosti prejšnje pravice, ne smejo predložiti sočasno z ugovorom. Lahko se predložijo po začetku postopka o ugovoru v roku, ki ga določi UUNT (pravilo 16(3) izvedbene uredbe). UUNT navaja, da mora dokaz glede potrdila o registraciji izpolniti jezikovne zahteve iz člena 17(2) izvedbene uredbe, sicer se lahko ugovor zavrže kot neutemeljen.
- 31 UUNT navaja, da iz sodbe Sodišča prve stopnje z dne 23. oktobra 2002 v zadevi Institut für Lernsysteme proti UUNT – Educational Services (ELS) (T-388/00, Recueil, str. II-4301), kar zadeva prepozno predložitev ali nepredložitev zadevnega dokumenta, izhaja, da se, če ugovarjajoča stranka ne spoštuje roka, ki ji je bil določen za predložitev dokazov, ti zaradi tega izključijo do uvedbe postopka za ugotovitev ničnosti. Njena pritožba pred odborom za pritožbe torej ne odpre ponovno rokov za predložitev dokazov. Tako je odbor za pritožbe pravilno zavrnil ugovor v delu, v katerem je temeljil na mednarodni znamki, ker je bil njen prevod vložen po roku, ki ga je določil oddelek za ugovore.
- 32 Intervenient meni, da je edini upoštevni dejavnik objektivna kršitev postopkovnih pravil s strani tožeče stranke in da se ta ne more popraviti s poznejšo predložitvijo dokumentov, ko so roki že pretekli.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 33 Tožeča stranka v argumentih, ki jih navaja v podporo svojemu prvemu tožbenemu razlogu, najprej trdi, da je izpolnila vse jezikovne zahteve, ki jih uredba predpisuje za postopek z ugovorom, in dalje oporeka temu, da je bil prevod mednarodne znamke predložen prepozno. Za preučitev prvega tožbenega razloga je treba preučiti vsako od teh dveh trditev.

Jezikovna zahteva postopka z ugovorom

- 34 Najprej je treba opozoriti, da mora ugovor v skladu s pravilom 16(2) izvedbene uredbe, če temelji na prejšnji znamki, ki ni znamka Skupnosti, po možnosti spremljati dokaz o registraciji ali vložitvi prijave prejšnje znamke, na primer potrdilo o registraciji.

- 35 Iz sodne prakse izhaja, da je pravilo 17(2) izvedbene uredbe – da morajo biti dokazi, predloženi v podporo ugovoru, predloženi v jeziku postopka z ugovorom ali pa jim mora biti priložen prevod v tem jeziku (glej točko 2 zgoraj) – utemeljeno s potrebo, da se v postopku *inter partes* varuje načelo kontradiktornosti postopka in se zagotovi enakost pravnih sredstev, ki jih imajo stranke na voljo (sodba Sodišča prve stopnje z dne 13. junija 2002 v zadevi Chef Revival USA proti UUNT – Massagué Marín (Chef), T-232/00, Recueil, str. II-2749, točka 42 in zgoraj navedena sodba BIOMATE, točka 72).

- 36 Iz sodne prakse prav tako izhaja, da čeprav ugovarjajoča stranka ni dolžna predložiti celotnega prevoda potrdil o registraciji prejšnjih znamk, to ne pomeni, da bi bil

oddelek za ugovore dolžan pri preizkusu utemeljenosti ugovora upoštevati potrdila o registraciji, ki so bila predložena v drugem jeziku, kot je jezik postopka z ugovorom. Če prevod potrdil o registraciji v jezik postopka ni predložen, je oddelek za ugovore upravičen zavreči ugovor kot neutemeljen, razen če o njem ne more odločati drugače na podlagi dokazov, ki jih morda že ima na voljo, v skladu s pravilom 20(3) izvedbene uredbe (zgoraj navedeni sodbi Chef, točka 44, in BIOMATE, točka 72).

³⁷ Končno, čeprav dokaz temelji na potrdilih o registraciji, in ne na njihovem prevodu, kljub temu velja, da se lahko ta dokaz upošteva le tedaj, če zadosti jezikovnim zahtevam iz pravila 17(2) izvedbene uredbe (zgoraj navedena sodba BIOMATE, točka 73).

³⁸ V tej zadevi ni sporno, da je bila ugovoru priložena le ena kopija mednarodne znamke v izvirnem jeziku, to je francoščini, ter prevod v nemščino, ki je jezik postopka, seznama proizvodov in storitev iz razredov 32 in 33 iz Nicejskega aranžmaja, na katere se ugovor, ki temelji na francoski in mednarodni znamki, nanaša.

³⁹ Glede na zgornje ugotovitve in v nasprotju z mnenjem tožeče stranke prej navedene priloge k ugovoru niso izpolnile jezikovnih zahtev, ki izhajajo iz člena 42(3) Uredbe št. 40/94 in pravila 17(2) izvedbene uredbe.

⁴⁰ Glede obveznosti, ki jo prereka tožeča stranka, in sicer da se v celoti prevede obravnavano mednarodno potrdilo o registraciji, je treba poudariti, da lahko ugovarjajoča stranka prosto presodi o vprašanju, ali se določeni deli zadevnih dokumentov lahko opredelijo kot nepomembni za zadevni ugovor in jih zato ni treba prevesti. Vendar je

treba opozoriti, da mora oddelek za ugovore upoštevati le dele, ki so dejansko prevedeni v jezik postopka. Poleg tega v tem primeru iz spisa izhaja, da potrdilo o registraciji mednarodne znamke, predloženo v francoskem jeziku, zlasti v primerjavi s prevedenim seznamom proizvodov ni tako dolgo, da bi bila obveznost predložitve njegovega prevoda lahko opredeljena kot nesorazmerna in nerazumna (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo BIOMATE, točka 74).

41 Trditev tožeče stranke, opisano v točki 27 zgoraj, po kateri prej navedena sodba BIOMATE zgolj potrjuje, da je bil njen ugovor, kar zadeva mednarodno znamko, vložen pravilno, je treba zavrniti, ker temelji na zamenjavi določb izvedbene uredbe o ugovoru z določbami o dokazih in dodatni dokumentaciji, predloženih v podporo ugovoru.

42 Dejansko iz člena 42 Uredbe št. 40/94 v povezavi s pravili od 16 do 18 in 20 izvedbene uredbe izhaja, da je zakonodajalec razlikoval med, prvič, pogoji, ki jih mora izpolniti ugovor, to je pogoji za dopustnost ugovora, in, drugič, med predložitvijo dejstev, dokazov in navedb ter ustrezno dodatno dokumentacijo v podporo ugovoru, ki spadajo v okvir preizkusa ugovora (zgoraj navedena sodba Chef, točka 31).

43 Vendar pravne zahteve, ki se nanašajo predvsem na dokaze in ustrezno dodatno dokumentacijo, kot je potrdilo o registraciji prejšnje znamke ter njegov prevod v jezik postopka z ugovorom, ne spadajo pod pogoje dopustnosti ugovora, ki so določeni v pravilu 18(2) izvedbene uredbe, ampak pomenijo materialne pogoje ugovora (zgoraj navedena sodba Chef, točka 52).

- 44 Sicer pa ugovor v tej zadevi ni bil zavržen kot nedopusten, saj je ugovor, ki ga je vložila tožeča stranka, izpolnil pogoje iz pravil od 16 do 18 izvedbene uredbe, ampak je bil razglašen za neutemeljenega, ker niso bili predloženi dokazi.

Prepozna predložitev prevoda potrdila o registraciji mednarodne znamke

- 45 Ponoviti je treba, da je s standardnim pismom, datiranim 28. februarja 2000, oddelek za ugovore podelil tožeči stranki rok štirih mesecev za predložitev dejstev, dokazov ali dodatnih navedb, za katere meni, da so primerne za podporo njenemu ugovoru, s tem da je natančno navedel, da mora dokumente predložiti v jeziku postopka z ugovorom ali pa mora priložiti njihov prevod.
- 46 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je to standardno pismo skladno s členom 42 Uredbe št. 40/94 ter s praviloma 16(2) in (3) ter 17(2) izvedbene uredbe, ker te določbe določajo, da morajo biti dejstva, dokazi in navedbe v podporo ugovoru predloženi v roku, ki ga določi UUNT. Na začetku tega pisma so poleg tega navedena pravila 19(1), 16(3), 17(2) in 20(2) izvedbene uredbe.
- 47 Vendar tožeča stranka ni predložila prevoda potrdila o registraciji mednarodne znamke v roku, ki ga je določil oddelek za ugovore v svojem dopisu. Ta prevod je predložila v prilogi k dopisu z dne 22. novembra 2000 kot odgovor na navedbe intervienta, o katerih jo je obvestil oddelek za ugovore 19. septembra 2000, ki vsebujejo ravno očitek o nepredložitvi zadevnega dokumenta.

48 Toda tožeča stranka trdi, da je bil prevod tega dokumenta oddelku za ugovore predložen v ustreznem času, pri čemer se opira na zgoraj navedeno sodbo Hi-FOCuS (točki 37 in 38), v kateri je Sodišče prve stopnje ob sklicevanju na funkcionalno kontinuiteto, ki obstaja med stopnjami UUNT, razsodilo, da prevod potrdila o registraciji, ki je bil predložen ob vložitvi pritožbe pri odboru za pritožbe, ni bil prepozen v smislu člena 74(2) Uredbe št. 40/94, ker je bil predložen v pritožbenem roku štirih mesecev, ki je določen v členu 59 te uredbe.

49 Iz ustaljene sodne prakse celo izhaja, da obstaja funkcionalna kontinuiteta med različnimi organi UUNT, namreč med preizkuševalcem, oddelkom za ugovore, oddelkom za upravljanje znamk in pravne zadeve ter oddelkom za izbris na eni strani in odbori za pritožbe na drugi strani (sodbe Sodišča prve stopnje z dne 23. septembra 2003 v zadevi Henkel proti UUNT – LHS (UK) (KLEENCARE), T-308/01, Recueil, str. II-3253, točka 25; z dne 10. julija 2006 v zadevi La Baronia de Turis proti UUNT – Baron Philippe de Rothschild (LA BARONNIE), T-323/03, ZOdl., str. II-2085, točka 57, in z dne 11. julija 2006 v zadevi Caviar Anzali proti UUNT – Novomarket (Asetra), T-252/04, ZOdl., str. II-2115, točka 30).

50 Iz te funkcionalne kontinuitete med različnimi stopnjami UUNT izhaja, da morajo v okviru ponovnega preizkusa, ki so ga odbori za pritožbe zavezani opraviti glede odločb, ki so jih sprejeli prvostopenjski organi UUNT, odločitve odborov za pritožbe temeljiti na vseh dejanskih in pravnih elementih, ki so jih stranke navedle pred prvostopenjskim organom ali v pritožbenem postopku (zgoraj navedena sodba KLEENCARE, točka 32; sodba Sodišča prve stopnje z dne 1. februarja 2005 v zadevi SPAG proti UUNT – Dann in Backer (HOOLIGAN), T-57/03, ZOdl., str. II-287, točka 18; zgoraj navedene sodbe Hi-FOCuS, točka 37; LA BARONNIE, točka 58, in Asetra, točka 31).

51 Tako lahko odbori za pritožbe, razen na podlagi člena 74(2) Uredbe št. 40/94, potrdijo pritožbo na podlagi novih dejstev, na katera se sklicuje stranka, ki je vložila pritožbo, ali na podlagi novih dokazov, ki jih je ta predložila (zgoraj navedena sodba

KLEENCARE, točka 26, in sodba Sodišča prve stopnje z dne 3. decembra 2003 v zadevi Audi proti UUNT (TDI), T-16/02, Recueil, str. II-5167, točka 81). Ker nadzor odborov za pritožbe ni omejen na nadzor zakonitosti izpodbijane odločbe, vendar zaradi prenosnega učinka pritožbenega postopka obsega novo presojo spora v celoti, morajo odbori za pritožbe v celoti ponovno preizkusiti prvotno vlogo in upoštevati dokaze, ki so bili predloženi v ustreznem času (zgoraj navedeni sodbi LA BARONNIE, točka 59, in Asetra, točka 32).

- 52 Vendar, v nasprotju s tem, kar navaja tožeča stranka, navedenega člena 59 Uredbe št. 40/94 ni mogoče razlagati tako, da daje vlagatelju take pritožbe na voljo nov rok za predložitev dejstev in dokazov v podporo njegovemu ugovoru (sodba Sodišča z dne 13. marca 2007 v zadevi UUNT proti Kaul, C-29/05 P, še neobjavljena v ZOdl., točka 61).
- 53 Člen 59, ki opredeljuje pogoje za vložitev pritožbe pri odboru za pritožbe, se v nasprotju s členom 42(3) Uredbe št. 40/94 ne sklicuje na predložitev dejstev in dokazov, ampak zgolj na vložitev vloge, v kateri so navedeni pritožbeni razlogi, v roku štirih mesecev (zgoraj navedena sodba UUNT proti Kaul, točka 60).
- 54 Ker tožeča stranka ni predložila prevoda zadevnih dokumentov v roku, ki ji je bil za to določen v skladu z določbami Uredbe št. 40/94, torej ne v „ustreznem času“ v smislu člena 74(2) omenjene uredbe, je treba v tej zadevi ugotoviti posledice tega.
- 55 Najprej je treba ugotoviti, tako kot izhaja iz besedila člena 74(2) Uredbe št. 40/94, da UUNT lahko spregleda dejstva, na katera se stranke niso sklicevale, ali dokaze, ki jih zadevne stranke niso predložile v ustreznem času.

56 Iz tega besedila izhaja, da je predložitev dejstev in dokazov strank, če ni nasprotne določbe, mogoča tudi po izteku rokov, ki jim je podrejena taka predložitev v skladu z določbami Uredbe št. 40/94, in da nikakor ne prepoveduje UUNT, da bi upošteval dejstva in dokaze, ki so prepozno navedeni ali predloženi (zgoraj navedena sodba UUNT proti Kaul, točka 42).

57 V nasprotju s tem iz navedenega besedila zagotovo izhaja, da tako prepozno navajanje dejstev ali predložitev dokazov stranki, ki tako ravna, ne podeli brezpogojne pravice, da od UUNT zahteva upoštevanje takih dejstev ali dokazov. Člen 74(2) Uredbe št. 40/94, s tem da pojasnjuje, da se slednji „lahko“ v takem primeru odloči, da ne bo upošteval takih dejstev ali dokazov, UUNT namreč daje široko diskrecijsko pravico pri odločitvi, ali jih bo upošteval ali ne, pri čemer pa mora na tej točki obrazložiti svojo odločitev (zgoraj navedena sodba UUNT proti Kaul, točka 43).

58 UUNT je, kadar odloča v okviru postopka z ugovorom, še posebej dolžan podati razloge za upoštevanje teh elementov, kadar meni, da bi prepozno predloženi dokazi že od začetka lahko močno vplivali na izid pri njem vloženega ugovora in da stopnja postopka, v kateri je prišlo do te prepozne predložitve, in njegove okoliščine ne nasprotujejo temu upoštevanju (zgoraj navedena sodba UUNT proti Kaul, točka 44).

59 Taka možnost organa, ki odloča o sporu, da upošteva dejstva in dokaze, ki so jih stranke prepozno predložile, vsaj pri postopku z ugovorom prispeva k preprečevanju tega, da bi bile predmet registracije znamke, katerih uporaba bi se lahko nato

uspešno izpodbijala v postopku za razveljavitev ali v postopku zaradi kršitve pravic. Kot je Sodišče že razsodilo, v prid temu govorijo razlogi pravne varnosti in dobrega upravljanja (zgoraj navedena sodba UUNT proti Kaul, točka 48).

⁶⁰ V tej zadevi Sodišče prve stopnje ugotavlja, da se je odbor za pritožbe pri odločanju omejil na to, da je oddelek za ugovore zaradi prepozne predložitve pravilno zavrnil upoštevanje prevodov, ki jih je vložila tožeča stranka med postopkom z ugovorom. Vendar iz spisa ne izhaja, da je uporabil svoje pooblastilo za odločanje po prostem preudarku, ki ga ima na podlagi člena 74(2) Uredbe št. 40/94, za to, da bi ugotovil, ali je treba upoštevati zadevni dokument, oziroma vsaj ni videti, da bi obrazložil svojo odločitev glede te točke.

⁶¹ Obrazložitev odbora za pritožbe dejansko vključuje zgolj to, da je treba dokaze, predložene v podporo ugovoru, prevesti v jezik postopka z ugovorom in da oddelku za ugovore ni treba upoštevati dokumentov, ki so bili predloženi v drugem jeziku, kot je jezik postopka, medtem ko nikjer ne omenja možnosti upoštevanja ali neupoštevanja prevodov, ki so predloženi prepozno.

⁶² Poleg tega niso upoštevana stališča UUNT, ki jih je navedel na obravnavi, v skladu s katerimi naj bi odbor za pritožbe uporabil svoje pooblastilo za odločanje po prostem preudarku. UUNT v zvezi s tem navaja, da se je odbor za pritožbe vprašal, ali je bila zavrnitev oddelka za ugovore, da ne upošteva zadevnega dokumenta, pravilna in ugotovil v točki 43 svoje odločbe, da bi bilo v nasprotju z načelom razpolaganja z enakimi pravnimi sredstvi, da bi se podelil nov rok stranki, ki je dopustila, da se rok, ki je bil določen za predložitev dokazov, izteče, saj druga stranka očita ravno nepredložitev teh dokazov.

63 Vendar ugotovitve iz točke 43 odločbe odbora za pritožbe Sodišču prve stopnje ne omogočajo, da bi preverilo, niti ali se je odbor za pritožbe dejansko seznanil z zadevnim dokumentom, da bi ugotovil, ali je ta lahko že od začetka upošteven za postopek z ugovorom, niti ali okoliščine primera in stopnja postopka, na kateri je prišlo do prepozne predložitve, nasprotujejo upoštevanju tega dokumenta.

64 Odbor za pritožbe je tako kršil člen 74(2) Uredbe št. 40/94, s tem da ni uporabil ali vsaj obrazložil, kako je uporabil pooblastila za odločanje po prostem preudarku, ki mu ga podeljuje ta člen, in torej s tem da ni dovolj obrazložil svoje odločitve, da ni upošteval potrdila o registraciji mednarodne znamke.

65 Kljub temu je treba preučiti posledice, ki izhajajo iz te kršitve člena 74(2) Uredbe št. 40/94. V skladu z ustaljeno sodno prakso postopkovna nepravilnost nima za posledico delne ali celotne razveljavitve odločbe, razen če se ugotovi, da bi bila odločba brez te nepravilnosti vsebinsko drugačna (zgoraj navedena sodba LA BARONNIE, točka 69). Prav tako izhaja iz besedila člena 63(2) in (3) Uredbe št. 40/94, da razveljavitev in sprememba odločbe odborov za pritožbe nista mogoči, razen če je v temelju ali obliki nezakonita (zgoraj navedena sodba LA BARONNIE, točka 69).

66 V tej zadevi ni mogoče izključiti, da bi dokaz, ki ga odbor za pritožbe ni upošteval, lahko spremenil vsebino odločbe odbora. Vendar v zvezi s tem Sodišču prve stopnje ni treba nadomestiti UUNT pri presoji zadevnih dokumentov.

- ⁶⁷ Iz tega izhaja, da je treba zgolj iz tega razloga odločbo odbora za pritožbe razveljaviti, ne da bi bilo treba razsoditi o kršitvah načel kontradiktornosti, navedenih v prvem tožbenem razlogu, ali o drugem tožbenem razlogu in ne da bi moralo Sodišče prve stopnje razsoditi o dopustnosti predloga o razveljavitvi odločbe oddelka za ugovore.

Stroški

- ⁶⁸ V skladu s členom 87(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. V tej zadevi UUNT s tožbenimi razlogi ni uspel, tožeča stranka pa je stroške priglasila.
- ⁶⁹ Na podlagi člena 87(4), tretji pododstavek, navedenega poslovnika lahko Sodišče prve stopnje intervenientu naloži, naj nosi svoje stroške. V tem primeru intervenient, tako kot UUNT, s tožbenimi predlogi ni uspel. Kljub temu je tožeča stranka zahtevala, naj se intervenientu naloži zgolj plačilo njegovih stroškov, UUNT pa ni oporekal predlogu, da se samo njemu naložijo stroški, ki jih je utrpela tožeča stranka.
- ⁷⁰ Zato je treba UUNT naložiti poleg plačila njegovih stroškov tudi plačilo stroškov tožeče stranke in intervenientu plačilo njegovih stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (prvi senat)

razsodilo:

- 1. Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 22. julija 2005 (zadeva R 82/2002-4) se razveljavi.**
- 2. UUNT nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila tožeča stranka.**
- 3. Intervenient nosi svoje stroške.**

Cooke

Labucka

Prek

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 6. novembra 2007.

Sodni tajnik

Predsednik

E. Coulon

J. D. Cooke